

לקהל הקדוש! מוגש לכם בזה עלים מתוך ספר פרדס אברהם חלק ב'
העומד צאת לאור בקרוב שבת שלום!

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (יא כו)

הנה מובא בספה"ק כמה בחינות בעניין הפרשות האחרונות **עקב וראה**

א. ב' חודשים אחרונים של השנה האחרונים **תמוז אב** כנגד **הראיה והשמיעה**

ב. ובשבטים כנגד **ראובן ושמעון** מלשון **ראיה ושמיעה**

ג. כמו כן ב' פרשיות אחרונות דחודש **אב** פרשת "עקב תשמעון" ופרשת "ראה אנכי" ג"כ לשון **ראיה ושמיעה**

ראה ר"ת ראה אלול הגיע

הנה פרשת **ראה** תמיד יוצאת בסוף **אב** ולפני ראש חודש **אלול** ונקראת שבת מברכין שבה מקדשין את חודש אלול הבעל"ט

וברמז **אב** ראשי תיבות **אלול בא** ופרשת **ראה** ראשי תיבות **ראה אלול הגיע** דבחודש זה מאירין **יג** מידות הרחמים שהם הכנה **ליג** מידות וברמז "היום ברכה וקללה" ראשי תיבות גימט' **יג** כנגד **יג** מידות הרחמים

ובימים אלו מתחילין ההכנה לקראת **40** ימי חודש אלול שהם ימי רצון שמקורן מ**40** יום דלוחות האחרונות שיש בהן הכזה להחזיר את כל האבדות שנגרמו ע"י קלקולים וברמז תיבת **לפניכם** אותיות **לפניך מ'** כנגד **40** יום ובזוה"ק איתא **היום הכוונה לראש השנה**

והנה **אלול** גימט' **בינה** שצריך האדם להתבונן ולפשפש במעשיו ונראה דזהו דנקט הלשון **ראה אנכי** בבחינת התבונן ב**אנכי** דהיינו בחודש **אלול** הנרמז בפסוק "אני לדודי ודודי לי" (שיר השירים) ר"ת **אלול** וס"ת **40**

וכדכתיב "ואני קרבת אלקים לי טוב" ( ) תיבת **ואני** גימט' **אלול** שב**40** ימים אלו כמניין **לי** ה' קרוב וטוב לחזור בהם בתשובה כדכתיב "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו **קרוב**" ( )

שמע + ראה = התורה

ונראה דשני לשונות הללו **דראיה** ו**שמיעה** רומזים להכנת הכלים לברכה הבאה בעקבותם דתיבת **שמע** בצירוף תיבת **ראה** גימט' **התורה** שהיא מקור הברכה כדמצאנו "**וזאת התורה** אשר שם משה" ( ) וכתיב "**וזאת הברכה** אשר ברך משה" ( )
 דהנה בתורה הקדושה יש ב' בחינות **א**. תורה שבכתב **שרואין** הכתב.
ב. תורה שבעל פה **ששומעין** הדיבור.

תריג מצוות מקור הברכות

א. תורה שבכתב אשר יש בה **תריג** מצוות ובצירוף **ז'** מצוות דרבנן יעלה גימט' **כתר** כמניין **כתר** אותיות שבעשרת הדברות אשר המה שורשי כל **תריג** מצוות התורה וכמו שכתב רש"י (שמות כד יב) כל **שש מאות ושלוש עשרה** מצוות בכלל עשרת הדברות הן והוסיף רש"י שם שרבינו סעדיה גאון ערך את מערכת **התריג** מצוות כשהם מסודרים לפי עשרת הדברות כל דיבור ודיבור מסודרים בו המצוות השייכים אליו.
 ובעל הטורים (דברים לב יג) כתב שכל התורה יונקת מעשרת הדיברות וברמז **בתורה** גימט' **תריג** אשר מהם מקור ה**ברכות** אותיות **בו כתר**

התורה מקור הברכה

והנה גם בתורה שבעל פה מצאנו **ב'** אופנים כנגד ראייה ושמיעה:
א. תורת הנגלה בבחינת התלמוד בלשון הגמרא תא **שמע** (בא תשמע)
ב. תורת הנסתר בבחינת למוד הזוהר בלשון תא **חזי** (בא תראה)
 וברמז כדכתיב "**ראה** אנכי נותן לפניכם היום ברכה וגו' את הברכה אשר תשמעו" (דברים יא כז) סופי תיבות **תורה** (בעה"ט) לרמז על שפע הברכה הבא לעולם מן **התורה** הקדושה וכדכתיב "**וזאת** הברכה" אין זאת אלא תורה שנאמר "**וזאת** התורה" והיינו שהתורה היא הברכה והברכה היא התורה

אנכי רומז לה' יתברך

הנה גם יש לומר דנקט הפסוק לשון ד"ראה **אנכי** נותן לפניכם היום" הכוונה **לשמו של ה' יתברך** שהוא מקור הברכה וכמובא בספה"ק שכל התורה שמותיו של הקב"ה שהקב"ה אחד יחיד ומיוחד וממנו נמשכין כל ההשפעות והחיים לעולם וברמז "ראה **אנכי** נותן" ס"ת גימט' **אדנ"י** ותיבת **ראה** גימט' **הוי"ה אלקים חיים הוי"ה** הנמשך ממקור באר מים חיים וברמז **הוי"ה אלקים הוי"ה אדנ"י** גימט' **באר** וארז"ל דראה **אנכי** רומז לה' יתברך שהוא יחידו של עולם דתיבת **אחד** בהכאה זה בזה באופן כזה כגון: **א X א , ח X ח , ד X ד**, יעלה כמניין תיבת **אנכי** וכתיב "נותן לפניכם היום ברכה" ראשי תיבות גימט' **אני הוי"ה** כמובא בספה"ק שמשמו של ה' יתברך נשפע שפע רב בכל העולמות וברמז **שם הוי"ה** עם **ד' מילויין** שהם **עב סג מה בן** גימט' **רלב** גימט' **הברכה** וברמז **אנכי** אותיות **אני כ'** דתיבת **אני** רומז **להוי"ה** יתברך **אני ה'** דהאותיות מסביב לשם **הוי"ה** כזה **כוזו טדהד** גימט' **אני** ואות **כ'** היא ה**כתר** המידה ממנה נמשכין ההשפעות ומתברכין ע"י **כתר** מצוות

תיקון האני לבחינת אנכי

מובא בספה"ק דבחינת **אני** מורה על דין כדכתיב "אני מחצתי ואני ארפא" (דברים לב לט) ומראה גם על רחמים דכתיב "ראו עתה כי **אני אני** הוא" (שם) וכתיב "אני ראשון ואני אחרון" ( ) שב**אני** נכלל **ב'** הבחינות דדין ורחמים וברמז כתיב "נותן לפניכם היום ברכה" (דברים יא כז) ראשי תיבות **לבנה** גימט' **אני הוי"ה** וכמובא בזוה"ק שה**לבנה** יש בה אופן שאורה מתמעט כנגד מידת הדין ויש בה אופן שאורה מתרבה כנגד מידת חסד (ברעיא מהימנא זוהר פ תצא רפא) וכדמצאנו בלבנה שהיא כמניין **הוי"ה** עם אותיו' שלפניו ושלאחריו שהם **כוזו טדהד** כנגד הנהגה גלויה והנהגה נסתרת כמובא בספה"ק (האר"י) וברמז "ראה **אנכי** נותן לפניכם היום ברכה וקללה" ר"ת **אור לבנה** ותיבת **לבנה** גימט' **אני הוי"ה** שילוב דין ורחמים ואילו תיבת **אנכי** הוא רחמים גמורים כמובא באר"י הקדוש **אנכי** אותיות **אני כתר** שהוא עולם האצילות וממנו מתפשט השפע לעולם וזהו בחינת **אנכי - אני כתר** דהיינו כמו הכתר שהוא ראש לכל מלבושי הגוף כמו כן מידה זו ראש לכל האצילות

וזהו ראה אנכי דהיינו לגרום בכח מעשינו להשפיע על בחי' אור הלבנה שיהיה בחינת **אנכי** שהוא רחמים גמורים
 שה**לבנה** גימט' **אני הוי'ה** ועתידה היא להתמלא באור גדול להיות בחינת **אנכי** כדכתיב "והיה אור הלבנה כאור החמה" ( ) וכתיב "**אנכי אנכי** הוא מנחמכם" (ישעיה נא יב) וזהו דכתיב "**היום**" הכוונה שתשפיעו כאור החמה שהוא בחינת יום (פרדס רימונים)

אנכי רומז לעשרת הדברות

היא תיבת **אנכי** הרומזת למעמד הר סיני כנגד עשרת הדברות הפותחת בדברה ראשונה "**אנכי**" ה' אלקיך וגו' שבמעמד זה היו **עננים** קולות **ברקים** ראשי תיבות **עקב** כמניין התיבות שהיו בעשרת הדברות וכנגד פרשת **עקב** תשמעון שאז בני ישראל ראו במוחש את הקולות כדכתיב "ובני ישראל **רואים את הקולות**" (ראשי תיבות **ראה** וכמובא בגמ' קדושין לט ע"ב דשכר מצוות בהאי עלמא ליכא ורק בזכות שתי דברות הראשונות ד"**אנכי**" ו"**לא יהיה לך**" ישראל ניזונים בעולם הזה כמו שדרשו חז"ל במסכת מכות (כג ע"ב) **613** מצוות נאמרו למשה, אמר רב המנונא : מאי קרא ? "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת **יעקב**" (דברים לג ד) . **תורה** בגימט' **613** הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום ולפי זה יתפרש דהתורה נקראת ע"ש **יעקב** אותיות **י' עקב** דהיינו **י** כנגד עשרת הדברות שבהם **עקב** מילים (בעה"ט) והנה עניין **עקב** יורה על **אחרית** דאז יתגלה מלכות ה' יתברך הנמצא כעת בהסתר כדכתיב "**אנכי** הסתר אסתיר פני ביום ההוא" (דברים לא יח) ולעתיד לבוא יתגלה כדכתיב "**אחרית** כראשית" ( )
 וברמז ראה אנכי דלעת"ל כאשר יצטרף האנכי דקוב"ה שהוא **אחד** עם תיבת **אחרית** יעלה כמניין **כתר** בבחינת "ואתם הדבקים בה' אלקיכם" (שאז משיבים ה**כתר** ומשם נמשכין ההשפעות ממידות עליונות וכתוב "**מורשה** קהילת יעקב" שבה נרמז על **ב'** דברות ראשונות וברמז **ושנים** ראשונות מפי הגבורה **שמענום** ראשי תיבות **מורשה** ומהם צינור השפע הבא לעולם בזמן שישראל שומרים תורת ה' **ועושין העם רצונו של מקום** ר"ת **מורשה**
 דבזמן שהעם עושין רצון הבורא **רצון** אותיות **צנור** אזי יהיו כמו **צנור** להשפיע על ידו תדיר שפע רב ברכות שמים

והקב"ה שומר לנו את הקרן דמקור הברכה לעולם הבא וזן ומפרנס אותנו מפירותיה בעולם הזה וברמז **ברכה וקללה** דהיינו הברכה בעולם הזה ותיבת **וקללה** ראשי תיבות **ו**הקרן **ק**יימת **לו** לעולם **ה**בא

את אור = תריג

וראיה זו היא המשפיעה את הברכה לעולם כדכתיב אצל ברכת ה' לאברהם אע"ה "הביטה **ו**ראה השמימה" ( ) תיבת **וראה** אותיות **האור** דאות **ו** ד"וראה" רומזת לספירה ה**שישית** כנגד מידת יסוד כנודע בספה"ק דממידת זו דיסוד נשפעת ה**ברכה** וברמז תיבות **יהי אור** גימט' **הברכה** והנה **יסוד** בצירוף עם **אור** גימט' **ראה אנכי** דבא לרמוז על תיבת **אנכי** אותיות **נכי** גימט' **יסוד** בצירוף עם **א'** שהוא הקב"ה יחידו של עולם יבא השפע לעולם

דאנכי בא להורות על **ראה והתבונן באנכי** דתיבת **ראה** בצירוף עם **אחד** **דאנכי** שהוא בשורשו **אחד** בהכאה כדלעיל יעלה גימט' **אור** ומשם יושפע שפע רב כדכתיב "את הברכה על הר" ( ) וכתיב וברמז הפסוק "**ראה אנכי** נותן לפניכם היום **את**" ( ) ראשי תיבות גימט' **יסוד אור**

ועוד כתיב בפסוק "**ראה אנכי** נותן לפניכם היום ברכה וגו' **את** ברכה" ( ) תיבת **את** רומזת **לכב** אותיות התורה שהם **מאלף** עד **תיו** דרכן עוברים צינורות השפע

וברמז תיבת **את** בצירוף תיבת **האור** יעלה כמניין **תריג** מצוות וכידוע תיבת **מצוות** מלשון **צוותא** וחיבור עם ה' יתברך

ובזה תתישב הקושיא מדוע נקט לשון **ראה** בלשון יחיד ולא נקט **ראו** בלשון רבים כדכתיב "נותן לפניכם" לשון רבים?

וכמו"כ יתישב הלשון מדוע לא נקט "**שמעו** אנכי נותן לפניכם היום" דשייך לשון שמיעה אצל הברכה יותר מאשר ראייה כדכתיב "והיה אם שמוע תשמעו וגו' ונתתי"?

ונראה דלפיכך נקט לשון **ראה** ביחיד ולא נקט לשון **ראו** ברבים לומר לך דרק ע"י **ראה** ובצירוף עם **א'** שהוא ה' יתברך אז יתחברו למקור **האור** ויבוא השפע בהתחברות עם ה' יתברך

ואילו נקט לשון **ראו** אותי **אור** המראה על היותם **אור** בפני עצמם ללא חיבור למקור השפע אכן לא יהיו מחוברים לצינורות השפע לקבלת הברכה

וברמז תיבת **ראה** בהיפוך אותיות **ארה** וכדאמר בלק לבלעם "לכה נא **ארה** ליי" (במדבר)דהוא לשון קללה דכשיש בחינת **לי** הוא בחי' **קללה** ותיקונו ע"י התחברות עם ה' בבחינת **לך** כדכתיב **ראה אנכי** וכתיב "והיה **לך** ה' לאור עולם" (ישעיה ס יט)

הר גריזים ועיבל ברכה וקללה

הנה הר **גריזים** הוא הר **הברכה** שמשם בא התיקון במה שנפגם העולם מכח הקללה הבאה לעולם בעוון חטא הנחש וכדמובא בזה"ק בראשית **דעשר** קללות נתקלל העולם בשעה שאכל אדה"ר מעץ הדעת וכנגדן **עשרת** הדברות המביאות חיים וברכה לעולם ומתקנות הקללה דנחש לפיכך יש בעשרת הדיברות **עקב** תיבות שהוא **ב'** פעמים **אלקים** כנגד מידת הדין ובתוכו תמצא שם **הוי"ה** שהוא רחמים כזה **עין קוף בית** אותיות אמצעיות דמילוי **יו"י** גימט' **הוי"ה** שהוא רחמים גמורים וכדאמרינן הברכה באה משמו **הוי"ה** יתברך הנה ברמז תמצא הר **גריזים** גימט' **סר** כמניין **עשר** פעמים שם **הוי"ה** משא"כ הר **עיבל** דמורכב גם משם **אלקים** הרי הוא בחינת **קללה** שהוא בא משם דמידת הדין וברמז **הוי"ה אלקים** גימט' **עיבל** ומובא בספ"ק דיש בפסוק זה לרמוז על שמות ארבעת הצדיקים שמתו בעטיו של נחש (שבת נה, בבא בתרא יז.) שהם **עמרם ישי אבי דוד בנימין ולוי** יעו"ש וזה שרמז הכתוב "ואת **הקללה**" של אדם הראשון על הר **עיבל** ראשי תיבות **עמרם ישי בנימין לוי** אבל שאר צדיקים אין מיתה בלא חטא כמ"ש (שבת נה) (קול יהודה)

ראה - בית המקדש

"והיה המקום אשר יבחר ה' אלקיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו וגו'" (דברים יב יא)
 ופירש רש"י **שמה תביאו** אמור לענין שילה וכאן אמור לענין ירושלים וגו' משחרבה שילה באו לנוב וחרבה נוב ובאו לגבעון היו הבמות מותרות עד שבאו לירושלים עכ"ל
 הנה **כב פעמים** נזכר ביטוי זה של בחירת מקום המקדש בספר דברים כנגד **כב** אותיות מ**אלף** עד **תיו** ששם מקור הברכה כדכתיב "כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם" (תהילים)

וכתיב **"ראה** אנכי נותן וכו' **את** הברכה" ( ) הוא בית המקדש וברמז כדכתיב **"ההר הטוב** הזה והלבנון" (דברים) וארז"ל זהו ירושלים ובית המקדש וברמז **הטוב** גימט' **כב** כנגד **כב'** אותיות התורה המהוין צינורות להמשכת השפע ומובא בספר פנינים משולחן הגר"א כשם שהתורה"ק ארוגה **מכב** אותיות אלף **בית** ופותחת באות **ב** דבראשית כמו כן ביהמ"ק בנוי ב**22** אותיות דאלף **בית** ופותח באות **ב** דבית מקדש ויעווי"ש שפרט כיצד כלולים בביהמ"ק כל האותיות

והנה תיבת **ראה** אותיות **הר** אלקים וכן הוא אומר בדוד "ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מכל אויביו מסביב ויאמר המלך אל נתן הנביא **ראה** נא **אנכי** יושב בבית ארזים וארון אלקים יושב בתוך היריעה" ( )

וכדכתיב **"** כי אם במקום אשר יבחר **באחד** שבטיך" (דברים יב יד) נקט **אחד** מלשון מיוחד הוא ההר האחד והמיוחד שקורוהו הקב"ה **אחד ההרים** כדכתיב "ויאמר ה' אל אברהם קח את בנך יחידך וגו' ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על **אחד ההרים** אשר אומר אליך" (בראשית כב ב)

ובמקום זה אברהם עומד בנסיון העשירי ומשלים תיקונו דאדה"ר שהביא עשר קללות לעולם וברמז תיבת **ההרים** גימט' **עשר** פעמים **הוי"ה**

לפיכך קורא אברהם למקום ההוא "ה' **יראה** אשר יאמר היום בהר ה' **יראה**" (בראשית כב יד) תיבת יראה אותיות **י' ארה** לשון קללה ונתמתקו ונתהפכו לאותיות **ראיה**

ואותה כח ראיה בקדושתה נמשכת עד עצם היום הזה וכל זמן שישראל זוכין הרי הם בבחינת ברכה **דראה** ואם ח"ו אינן זוכין נתהפך ה**ראה** ל**ארה** לשון קללה "והמקום אשר **יבחר**" יהפך לאותי **יחרב**

וברמז תיבת **ראה** אותיות **הר אחד** ובצירוף **ראה** עם **א'** יעלה **בהר** וכדכתיב "והקמות את המשכן כמשפטו אשר **הראית בהר**" (שמות כו ל)

תיבת **הראית** אותי **ראה תי** כמניין **410** שנים שעמד הר הבית וס"ת "והקמות את המשכן" הוא **תתן** כמניין השנים מעת שנכנסו בניי עד שגלו ממנה בחורבן בית ראשון לפי חשבון **440** שנה משנכנסו לא"י עד בניין ביהמ"ק (מלכים א ו א) ועוד **410** שנה שביהמ"ק הראשון עמד על תילו

מנוחה נחלה מתנה

כתיב "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלקך נותן לך" (דברים יב ט) ודרשו רז"ל **מנוחה** - זו שלו, **נחלה** - זה בית ראשון ושני, אשר ה' אלקיך **נותן** לך - זה בית שלישי,

וכתיב והיה המקום אשר יבחר ה' אלקיכם בו **לשכן שמו** שם וגו' (דברים יב יא) וכתיב "לשום את שמו **שם לשכנו** תדרשו ובאת שמה" (דברים יב ה) ופירש רש"י זהו **משכן שילה** וברמז תיבת **שם לשכנו** ותיבת **לשכן שמו** אותי **משכן שלו**

וכתיב "כי אם במקום אשר יבחר ה' אלקיך באחד **שבטיך**" (דברים יב יד) תיבת **שבטיך** גימט' **שבט יהודה** הוא המקום בו בחר לו יה **וצריך ביאור** מדוע הקב"ה לא אמר לישראל בדיוק היכן יהיה משכנו-מקום המקדש כדנקט הלשון "במקום אשר יבחר"? וכמו שמצאנו במדרש ששמואל ודוד היו חלוקים לגבי המקום עד שהכריעו שמואל ובית דינו בדבר (מדרש רבה) **וצריך לומר** שהקב"ה העלים מקומו בכוונה כדי שהגויים לא יעבדו שמה ויהפכו את המקום לבית עבודה זרה לפיכך העלימו והנה כשנכנסו ישראל לארץ העמידו המשכן בגלגל 14 שנה שכבשו וחלקו ואחר זאת היו 4 מקומות שבנו שם בניין של אבנים **א, שילה ב, נוב ג, גבעון ד, ירושלים**- בית עולמים (רמב"ם פ"א מהלכ' בית הבחירה ה"ב) ומובא בספח"ק דאותיות המילוי של תיבת **יבחר** שהם **יוד בית חית רש** גימט' **1130** והוא בדיוק כמניין גימט' של **שילה נוב גבעון ירושלים** ובכוונה נרמזו במילוי האותיות שהם נעלמות לפי שהקב"ה העלים מקומות אלו

הברכה באחדות

פרשת "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים) פתח בלשון **יחיד-ראה** ומסיים בלשון **רבים-לפניכם** לומר לך שתנאי לקבלת הברכה הוא באחדות שע"י שיהיו כולם כאיש אחד בלב אחד אז תשרה הברכה ואין לך כלי מחזיק ברכה יותר מן השלום לפיכך גם בית המקדש שהוא מקור הברכה כדכתיב "כי שם צוה ה' את הברכה **חיים** עד העולם" (תהילים) ברכת המקדש וקיומו תלויה באחדות עם ישראל כמ"ש "על **אחד** ההרים" (שתנאי הוא להשראת השכינה ע"י **האחדות** של עם ישראל וכדכתיב "אפריון עשה לו המלך שלמה תוכו רצוף אהבה" (שיר השירים) ובעוון **שנאת חינם** נחרב בית המקדש ותיקונו **באהבת חינם ואחדות** עם ישראל ובזה יתישב הקושי בפסוק דכתיב "כי אם אל המקום אשר יבחר ה'...מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו **תדרשו ובאת** שמה" (דברים יב ה)

וקשה מדוע פתח בלשון רבים – **"תדרשו"** וסיים בלשון יחיד – **"ובאת"** ?
הנה מובא בגמרא עה"פ "כי אעלה ארוכה לך... ציון היא דורש אין לה" (ירמיה ל
יז) ואומרת הגמרא מכלל דבעיא דרישה (ראש השנה ל).

דע"י חקירה ודרישה נוכל לדעת מה לתקן וזהו דפתח בלשון רבים **לשכנו**
תדרשו שאם תחקור תמצא שהסיבה היא שנאת חנם ששורשו בחוסר אחדות
ומה התיקון לזה ?

התשובה לכך **ובאת שמה** בלשון יחיד שיהיו כולם כאיש אחד בלב אחד
כדמצאנו בקבלת התורה דכתיב **"ויחן** ישראל כנגד ההר" ( ) ויחן בלשון יחיד
כולם כאיש אחד בלב אחד ועי"כ זוכין למנוחה ולנחלה וברמז **"יעקב חבל**
נחלתו" ( ) ר"ת **יחן**

השבת מקור הברכה

שכר מצוות בהאי עלמא ליכא כי שכר המצוות הוא דבר נצחי ושייך רק בעוה"ב
שהוא נצח אמנם יש לנו בעוה"ז את השבת שהיא כעין עוה"ב ע"כ שייך בה ברכה
ומשפיעה על כל ימות השבוע וממנה מתברכין כל יומין כדברי הזוה"ק לפי
שהקב"ה **ברך** את יום השבת ויקדש אותו

וברכת ה' היא לנצח ומצאנו שגם את מקום המקדש הקב"ה ברך כדכתיב "כי שם
צוה ה' את הברכה חיים עד העולם" (תהילים) וכתיב "ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם" (שמות כה ח) שהוא מכון לשבתו "מכון לשבתך" ונראה דומז על בחינת
השבת

וכדמצינו האבות קראו לבית המקדש כל אחד בשם אחר אברהם קראו **הר**
שנאמר **"בהר** יראה" (בראשית כב טו) יצחק קראו **שדה** שנאמר "ויצא יצחק לשוח
בשדה" (בראשית כד סג) יעקב קראו **בית** שנאמר "אין זה כי אם **בית**
אלקים" (בראשית כח יז) דוד קראו **תלפיות** שנאמר כמגדל דוד צוארך בנוי
לתלפיות" (שיר השירים) וברמז **השבת** ר"ת **הר שדה בית תלפיות**

לפיכך **ג'** הלשונות **מנוחה, נחלה, מתנה,** שנאמרו על המקום אשר יבחר ה'
כדכתיב "כי לא באתם עד עתה אל ה**מנוחה** ואל ה**נחלה** אשר ה' אלקיך **נותן**
לך" (דברים יב ט) וארז"ל **מנוחה** זו שילה **נחלה** זה בית ראשון ושני אשר ה'
אלקיך **נותן** לך זה בית שלישי
כמו כן מצאנו בתפילת השבת (הגר"א):

- א.** ולא **נתנו** אלקינו לגויי הארצות-**מתנה**
- ב.** ולא ה**נחלתו** מלכנו לעובדי אלילים- **נחלה**
- ג.** גם **במנוחתו** לא ישכנו ערלים- **מנוחה**

כוס של ברכה

ארז"ל אין כלי מחזיק ברכה יותר מן השלום והוא בחינת מיתוק הגבורה במידת החסד כדכתיב "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא" (וכדאמריי "על כוס יין מלא כברכת ה"

הנה תיבת כוס במילוי כזה **כף וו סמך** גימט' **רלב** והוא כנגד שם **הוי"ה** במילויין המשפיע ברכה עד בלי די

ובזה מתמתקין הדינים הנרמזים בתיבת **כוס** שהוא גימט' **אלקים** המורה על מידת הדין ועיי אותיות המילוי שהם כנגד **הוי"ה** במילויין מתמתקת מידת הדין ונהפכת למידת הרחמים

ובזה מושפע חסד ורחמים לפיכך טוב שיאחז הכוס בידו שיש בה **ה'** אצבעות דאז יעלה כמניין **האלקים** והוא בגימט' **הוי"ה אדני'** שהוא רחמים גמורים

וברמז תיבת **הדין** אותיות שאחריהן **והכס** תיבת **הכוס** גימט' **האלקים** גימט' **הוי"ה אדני'** שהוא רחמים גמורים

לדרוש בציון

הנביא אומר "כי אעלה ארוכה לך...ציון היא **דורש** אין לה" (ירמיה ל יז) ואומרת הגמרא מכלל דבעיא דרישה(ראש השנה ל)

וכתיב כי אם אל **המקום** אשר יבחר ה אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו **תדרשו** ובאת שמה" (דברים יב ה)

הנה מצאנו פעמים רבות שהמקום הנבחר נקרא בשם **מקום** כדכתיב "וירא אברהם את **המקום** מרחוק"

( ) (וכתי' "ועלית אל **המקום** אשר יבחר") (וציוה ה' "לשום את **שמו** שם" וכדכתיב "וה' שוכן בציון" (יואל ד כא)

ואכן תמצא ברמז את שם ה' שוכן במקום הקדוש הזה דהנה אותיות **הוי"ה** בהכאה זה בזה כך **יאי האה ואו האה** יעלה גימט' **מקום** כנגד המקום ברוך הוא

והנה תיבת **את** הרומזת לביהמ"ק הבנוי מאותיות **אלף** עד **תיו** בצירוף **המקום** יעלה כמניין **זה ירושלים** וכדכתיב אצל אברהם "וירא **את**

המקום מרחוק" וארז"ל שראה מקום בית המקדש וכמו שצוהו ה' ית' "לך לך **אל ארץ**

המריה גימט' **בירושלים** (בעהט)

ועוד שנקרא המקום **ציון** והוא גימט' **שש** פעמים שם **הוי'ה** וברמז **"והוי'ה**
 שוכן **בציון"** **והוי'ה** אותיות **ו'** פעמים **הוי'ה** כמניין **ציון**
 ועוד רמז תיבת **ציון** במילואה: **צדי יוד ויו נון** אותיות אמצעיות **ד ו י ו** גימט'
26 כשם **הוי'ה** ברוך הוא וכמש"כ **"והוי'ה** שוכן **בציון"** ( )
 ובשם השל"ה הקדוש **"כי בחר ה' בציון"** (תהילים קלב ג) שלעת"ל הקב"ה ייחד את
 ציון למשכנו כדממשיך הפסוק שם **"אוה** למושב לו" (שם) **אוה** אותיות **הוא**
 שהן האותיות המשלימות שם ה' והכסא
 כמו שנא' **"כי יד על כס יה"** ( ) בסוד ביום ה**הוא** יהיה ה' אחד ושמו אחד וכתוב
"זה היום קוינו לו והוא יושיענו" (וכתיב בעת ההיא **"יקראו לירושלים כסא**
הוי'ה" (ירמיה ג יז) דבכל המקראות כתיב **ירושלם** חסר **י'** ולעת"ל ישכין ה'
 אותה בתוך משכנו ותקרא **ירושלים** במילואה

אברהם

ואה

פרדס

אברהם

ואה

פרדס